

er Medlem af Bestyrelsen af Nørre Sundby Kommunes Fattigvæsen, og at han ordentligvis er Formand i denne Bestyrelse, hvorved der ikke blot stilles betydelige Krav til Sognepræstens Arbejdskraft, men tillige stilles det Krav til ham, at han er i Besiddelse af en vis Grad af praktisk Forretningsdygtighed og af et klart Blik paa Personer og Forhold. Man maa derfor anse det for særdeles ønskeligt, om der kunde tillægges Sognekaldet et fast aarligt Tilskud af Statskassen. Vel er det saa, at den Omstændighed, at Nørre Sundby Sogns Præstetiende, som i sin Tid henlagt til Vønning af Biskoppen over Aalborg Stift, nu med dets øvrige Tiendeindtægter er inddraget i Statskassen, ikke kan begrunde noget Krav paa Statskassen fra Menighedens Side, men paa den anden Side synes dog Billighed at tale for, at der nu, da Forholdene der paa Stedet ere undergaaede en saa betydelig Forandring, at de til Præstekaldet henlagte Indkomster staa i stærkt Misforhold til de Krav, der stilles til den, som skal beklæde dette Embede, ydes dette Embede et rimeligt Tilskud fra Statens Side, saa at det til enhver Tid kan ventes beklædt af Mænd, der ere i Stand til at røgte samme paa en nogenlunde fyldestgørende Maade. Saaledes som Sognekaldets Indtægter nu ere, ere de imidlertid ikke og ville navnlig ikke i en overstuelig Fremtid blive tilstrækkelige til, at en dygtig Mand kan ventes at ville forblive i dette Embede, hvilket let kan føre til et hyppigt Skifte af Sognepræster samt til, at det, hver Gang det bliver ledigt, maa besættes med i alt Fald til Dels uprøvede Mænd, medens Forholdene her netop særlig træve, at Præsten er i Besiddelse af den Modenhed og Erfaring, som kun en længere Embedsvirksomhed som Sognepræst kan give.

Biskoppen over Aalborg Stift har da ogsaa i en herfra indhentet Erklæring varmt anbefalet det foreliggende Andragende, idet han fremhæver, at Tanken om i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsens og, som han tror at turde sige, samtlige Beboeres Ønske at staffe Præsteembedet i Nørre Sundby en forbedret Vønning baade i sig selv er ganske naturlig af Hensyn til den stærke Tilvækst af Befolkningen og dermed af Embedets Besværlighed, som har fundet Sted i de senere Aar, og særlig i Øjeblikket vil være meget ønskelig, idet Embedet er stærkt bebyrdet og den nuværende Sognepræst en meget dygtig og virksom Mand.

Idet endnu bemærkes, at Finansministeriet, med hvilket man paa ny har brevvekslet om Sagen, har erklæret for sit Vedkommende ikke at have noget at erindre imod, at der for at afhjælpe det tilstedeværende Misforhold mellem de tillagte Indtægter og de Embedets Indehaver paahvilende vidtløftige og besværlige Forretninger søges en Forhøjelse paa 1,000 Kr. af de under Finanslovens § 21 II. A. 3. givne Tillæg til utilstrækkelig lønede eller selvstændig Indtægt savnende Embeder og Virksomheder, skal Ministeriet med Hensyn til, at lignende Andragender som de fornævnte fra Nørre Sundby Kommunalbestyrelse have været indbragte i Folketinget af de paagældende Folketingsmænd for Aalborg Amts 1ste Valgkreds — jfr. Rigsdagstidende 1894—95 Tillæg B. Sp. 1217—20 og Rigsdagstidende 1895—96 Tillæg B. Sp. 105—108 — herved anmode det ærede Finansudvalg om til 3dje Behandling af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1896—97 at ville stille følgende Vædringsforslag som fremsat af nærværende Ministerium:

Til § 21 II. A. 3. Nytt Vitra. Tilskud til Nørre Sundby og
Hvorup Sognekald..... 1,000 Kr.

Kjøbenhavn, den 27de Januar 1896.

Bardenfleth.

Oskar Damfær.

Til Folketingets Finansudvalg.